

Selmezbányai Híradó.

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „
Egyes szám ára 10 krajczár.	

Felelős szerkesztő:

VÖRÖS FERENCZ.

Kiadók:

JOERGES AGOST özv. és Fia.

A lapot illető szellemi közlemény a szerkesztőre, az anyagi rész pedig a kiadókra címzendő.

HIVATALOS HIRDETÉSEK DIJA:

100 szóig 2 frt., ezután minden megkezdett 100 szóval 50 krral több.

Magánhirdetések megállapodás szerint számítottanak.

Nyílt-tér három hasábos sorért 10 kr.

Bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

Kéziratok nem adának vissza.

Hogyan ünnepeljük márczius 15-ikét?

Rövid nyolez nap választ el bennünket márczius idusától.

Az előkészületek országszerzte folynak már a szabadság ünnepének méltó megülésére.

Városunkban szintén készülünk ez ünnephez és pedig a régi szokástól némileg eltérőleg. Miből állott e régi szokás szerinti megünneplés?

Hát abból, hogy akadémiánk lelkes ifjúsága zászló alatt, zeneszó kíséretében kivonult a szépkajai honvédelemkéhez s a pjerg-szélkajai lakosoktól, kik rendszeren plébánosuk vezetésére mellett jelentek meg a határon, szívesen fogadtatva, ezekkel közösen rótták le beszéddel s énekkel a kegyelet adóját az ott eltemetett honvédek emléke iránt.

Majd egy lépéssel többet tett az ifjúság az utóbbi években azzal, hogy a Sz.-Háromságtéren alkalmi beszédek tartásával kezdte meg az ünnepet.

S ha azt kérdezzük, hogy kik vettek az ifjúságon kívül ez ünnepen részt? azt az elszomorító feleletet nyerjük, hogy egy-két olyan egyén, ki az ünnep jelentőségét felfogni képes vala, de annál több hancuzó eselédleány, ki az ünnepet ürügyül használva föl a konyhai csetres mosogatásától való szabadulásra, az ünnepelőknél nem lelkesedésén, hanem azok uniformi-

sán gyönyörködött, zavarta a figyelni akarót s nagyon is hétköznapi viselkedésével teljesen lehetetlenné tette az ünnepi hangulat megtartását, — olyannyira, hogy gyakran nem épülve, hanem felháborodva távoztunk az ünnep színhelyéről.

Mult évben az akad. ifjúság „Meghívó“-ja már szép számú közönséget gyűjtött egybe a Sz.-Háromság terén s évek óta ez egyszer vált lehetővé az elmondott szónoklatok háborítlan élvezete, s az ünnepi jelleg megővése.

E lépésről-lépésre haladás után ítélve az ez idei ünnep még kiterjedtebb, megfelelőbb lehet; s kívánjuk is, hogy az legyen.

Kivánságunk, mely azoké is, kik eddig figyelemmel kísérték az ifjúság évek óta kifejtett ez irányu buzgalmát, az, hogy a nagy közönség úgy jelenlétével, mint egy kis tényével vegyen részt ez ünnepen, mely tény abból álljon, hogy a városunkban még élő agg honvédek javára némi összeget adjon össze közadakozás útján.

Agg honvédeink kevesen vannak, már csak 20—30-an; ha csak 50—60 frt gyűl is egybe részükre, nekik kedves dolgot mivelünk és amaz eszmének is tesszünk szolgálatot, melynek egykoron ők állottak, ma meg mi állunk szolgálatában.

Megértetjük velük, hozzátartozóikkal, egész tótajku bányásznepiünkkel, hogy negyvenyolcas honvédek lenni többé nem szégyen, nem bűn, de érdem; a mai kor fiztetete, kegyelete

környezi az egykori honvédeket, mert a magyarság ügyéért küzdöttek karddal, a melyet mi szóval, tollal, lélekkel tartunk meg.

A fentti sorokban javasolt elismerésünk sokat fog a magyarsáodásnon lendíteni, többet mint gondolnók; mert gyakorlati felfogású bányásznepiünk már is minden alkalmat megragad arra nézve, hogy az újabb áramlathoz szegődjék, s ha már ő kiöregedett a magyar nyelv megtanulásából, legalább gyermekei sajátítsák el azt.

Ezt a törekvését, mely tisztán önkénynt, nem kényszerből támadt, fel kell használunk, s erre legjobb alkalom a márczius 15-ikének ajánlott megünneplése, melylyel minden egyes agg honvédben egy-egy apostolat nyerjük nemzeti ügyünknek!

Iparos ifjak műkedvelői előadása.

Korunk jelszava: „teremtünk ipart!“ mely jelszó megvalósításához különféle utakon véltünk eljutni.

Némelyek csupán állami segélyezéssel vélik az ipart föllendíteni s aztán megteremteni olyanná, hogy az nemzetgazdasági tényező számba jöhessen, mások a társadalom hazafiságára apellálnak, tehát a fogyasztó közönségére, abból a szempontból indulva ki, hogy ha a fogyasztó közönség hazai iparezkekkel vásárlására adja magát, csak akkor fejlődhetik a hazai ipar. Vannak aztán számosan, de nem többen, mint az előbbieket, kik nem az iparosoknak mintegy hozzájárulása nélkül, hanem ezekkel karöltve fáradoznak a cél elérésében, s

hogy kegyed boldog... De egyet kérek még, tegye meg azt...? Azon kis virágbokréta, mi keblét díszíti, fossa meg egy levélkétől, s adja nékem emléktől, ... hogy fájó szívemet azzal enyhítem égető kínjaitól. — Így, köszönöm! Csókjaimmel halmozom e kis levélkét, bár tudom azt, hogy nem szívből, csak szájalomból adá. Áldja meg a jó Isten!

Midőn az ifju távozott, Anna magányosan maradt szobájában s elmerengve gondolt a távozára, le lehetett látni arezáról a nagy lelki furdalást, fájó neki, hogy vissza kellett utatania azt, ki iránt oly kimondhatatlan vonzalommal viseltetett.

„De hát tehetek én róla, oh Lajos! Nem elég az, hogy én annyit szenvedek érted, még mással is kell a szenvedést megismertetnem te éretted! Igazán sajnálom szegény Károlyt; de hat tehetek én róla, hogy anyyira el hagyta magát szeszélyeim által ragadtatni, az igaz, hogy én is elég hibás voltam; meghallgattam nyájás szavait, panaszeit, osztozkodtam fájdalomában; ha búsnak láttam őt, én is búsn lettem, kikéreztem bajai okát, s ha csak egy nap nem jelent meg hazánkna, éreztem hiányát, szemrehányást tettem neki ezért. Hogy kérte a bocsánatot, hogy mentegette magát!... Oh mily lévvel ragadta meg sokszor kezeim s esókjaival halmozá. S én ezt megengedtem neki; de a mi még több, elfogadtam ajándékait, az igaz, hogy azt azért tettem, hogy meg ne sértem őt. Végre elhitte, hogy én szeretem s eléáll vele egy szép napon: „Mondja csak édes Anna, akár-e az én nőm lenni?“

Én az ő neje legyek! Két éve már, hogy más jegyese vagyok. Az igaz, hogy ő erről mit sem tudott, mert ha tudta volna, nem bíznem, hogy meg merete volna koez-kázatni ezt a kérdést. Hogy könnyeztek szemei!

Ha ezt megírom Lajosnak hogyan jártam, ... oh de azt még sem tesszem, meg gyanusítani merne, s rá fogna, hogy én adtam az okot rá, vagy meg tán kész

TÁRCZA.

Sugár Maresa.

— Gyöngyvirágom, Sugár Maresa!
Óríz szíved táját!
Mokány Laci hamis legény...
Lehull a te pártád! —

„Ej, dehogy hull! Hogyis hullna...
Ne féltsenek engem!
És azután... már hiába,
Övé a szerelmem.“

— Liliomszál, Sugár Maresa!
Bánat lesz még ebből. —
„Ej, dehogy lesz! Megígérte,
Elvesz feleségül.“

*
Sugár Mari areza
Mint a fehér róza —
Bús harmatú bánat könnye
Permetezik róla.

Hull a könnye, hull le
Piczi gyermekére;
Ótelgeti, csokolgatja,
Hiszen az „ő“ vére!

Hej! ki tudja, hol jár
Hűtlen szeretője!
Mokány Laci esalfa legény;
Hirt se hall felőle.

*
Sugár Maresa nagy sietve,
A mi je van, esomagoja —

Ezt is, azt is, össze-vissza —
Mind esomóba, mind gomolyba.

Ha jön érte szeretője,
Utra készen hadd találja —
Csak esomagol; a munkába
Belefarad gyenge vállá.

— Sugár Maresa, mit sietsz úgy?!
A kit te vársz, nem jön az már;
Más fészekből vette páuját
A tovaszállt gerlemadár. —

„Nem igaz az! Rágalom az!
Nem ámitok engemet el!
Megígérte, eljön értem;
Megígérte, jönnie kell.“

És esomagol nagy sietve,
Ujra bontja, — meg ezt, — meg azt!
Rövid a nap, jön az éj is,
Még hajnalig is elvirraszt.

Haja kuszáit, szeme mélyedti,
Halványodik az orozája —
Csalfa, hűtlen szeretője
Beh hiába! — lesi, várja. „

A bosszuallo.

„Tehát ez az utolsó szava?...“ Oh légy erős szegény szívem elviselni ezt a nagy bánatot.

„Áldja meg az isten, ne gondolja, hogy azért, a miért szerelmem visszautasította, hogy valami gyűlöletet táplálok, — oh nem! Sőt kérem a jó istent, hogy adjon kegyednek boldogságot, s ha életére csak egy percznyi bűbánat van a sorstól szánya, nehezedjek az rá, én szívesen fogom azt hordani; csak azt tudjam,

ezek azon zereben vannak, hogy igenis járuljon a nemzeti nagy munkához az állam, a társadalom, de hozzájárulásában főtekinet legyen mindennek előtt az iparos nevelése, művelése.

Mi ez utóbbiak véleményén vagyunk. Mert mit használja az államnak és társadalomnak csupán anyagi segélyre szorító támogatása, ha a nagy munka végzésében főmunkatársa: az iparos osztály a rája eső teendők végzésére képtelen lenne.

E szempontból itélve meg az iparos osztály kiművelésére irányuló országos mozgalmakat, ezeket a lehető legüdösbeknek kell tartanunk jelen viszonyaink között, s ha azok oly szűk körben mozognak is, mint egy városnak falai, tesszem azt a mi városunkéi, melyeken belül újabban az iparosgecédek önképzésére irányuló törekvéssel találkozunk, méltanunk kell azt.

Mint tudjuk, ez egyet fennállásának rövid ideje alatt elismerésre méltó buzgalommal fáradozik az önképzés terén, saját köre helyiségében szakdolgozatok beszél meg, nyilvános felolvasást is tartott, tisztán szakaszerű tárgyakat ölvélve fel; újabban pedig, m. hó 28-án műkedvelői előadást rendezett, mintegy eltérve látszólag céljától.

Ez eltérés csak látszólagos, mert valójában a műkedvelői szereplés is ezéjái közé tartozik az önképző egyletnek; a baj csupán az, hogy az önképzés ezen ágát csak más ágak felolvasása után, csak évek múltán veheti műkedvelői körébe.

A mi viszonyaink olyanok e helyfűtt, melyek az iparos segédeknek első teendői közé a magyar nyelv elsajátítását sorozzák és ezzel együtt nagyon is szűk körben mozgó ismereteik kibővítését, de értük meg jól, az ipari szak terén.

Ez egyszer azonban megboosátható a sietésük, melylyel az önképzés programjának úgy szólóan utolsó pontjára fordították figyelmüket, mert hát egyetlét pénztárán nagyot segítettek s eljárásuk nem viselte magán a gyűjtés ezime alatt a kéregetés jellegét. A sikerért, mit felléptükkel arattak, munkát, nehéz munkát végeztek.

Nebélek két mondanunk munkájukat, mert egy klasszikus magyarsággal írott, kitűnő szellemi terméket oly egyénekkel szinre hozni, kiknek nagyobb része nem vallhatja anyanyelvén a magyart, sőt még annak elemi ismereteivel s különösen a kiejtésével is hadi lábbon állott, nem esekély feladat.

A műkedvelők pedig nemcsak szinrehozták, de oly nívoun tartották azt meg s maradtak maguk is szereplésük egész tartama alatt, hogy akárhány u. n. első, masodrendű vidéki szintársulatnál is jobban állottak meg helyüket.

Nem tudnók egyhamar elhatározni, hogy kit illet meg e sikerért az elismerés, de annyit tudunk, hogy úgy az iparos gécédek, mint a szivességéből közreműködő nők s akadémiái hallgatók (van-e városunkban ideális ezélek érdekében meginduló mozgalom, melyben akad. hallgatók ne vennék részt?) mindent elkövettek, hogy kudarcot ne valljanak; s Vörös Ferenéz szerkesztőnek is

volna a gyűrűt is visszaküldeni. De mit fog szólni a mama? Mert ő Károlyt sokkal jobban szereti, jobban kedveli, mint Lajost. Mindég mondja: „meglátod, az a Lajos csak bolondrá tart — s egyszer csak visszaküldi a jeggyűrűt.“

Oh Lajos, ha tudnád mennyire szeretlek! (Ezzel egy aréképet vesz ki kebléből s hosszasan nézi azt.) Mondd, meg tudnád-e te engem esalni; — oh, de minek is ijeszgetem magam ily rosz gondolatokkal, hisz hány-szor megeskűdött, hány-szor mondta: hogy csak engem szeret, egyedül csak engem... S nélkülem inkább meghal, most egy kis szemrehányást megérdemelnél te rosz fiú. (Megfenyegeti a kezében tartott képet.)

Már negy hét óta, hogy semmi életjelt nem ad magáról; hát illik-e ez, engem így megszomorítani? Az utolsó levele is oly hideg, oly száraz, oly rövid volt, nem volt tele azokkal az édes hangokkal, mint azelőtt. Tudja isten, mikor elolvastam, mintha nem is az a kéz írta volna, mintha azok a gondolatok nem abból a szép göndörhajú fejből lettek volna kigondolva, semmi édes, semmi nyajas szó, semmi bók, csak egy közönséges levél, mintha csak kényszerből volna írva, — hát ezt érdemtelmem én te rosz fiú?...

Egy év múlva, hogy ez a jelenet lejátszódott, Károlylyal megint találkozunk ugyanabban a városban, a hol rá nézve oly szomorú emlékek vannak. Bárhova ment, bármibe kezdett, nem volt nyugta sehol; visszavonzotta őt valami arra a helyre, a hol boldogsága, az ábránd egy perez alatt megsemmisítve lett.

De nem volt már a régi, arézáról le lehetett látni, hogy szíven nagy bánat rágódik, nem tud feledni. Nem tudja elképzelni, hogy mért utasította vissza Anna szerelmét, holott egészen világosan bebizonyítá, hogy a lány szereti őt, ez a gondolat bántotta éjjel-nappal.

„Talán azért nem tettemet neki, mert szegény vagyok? Nincs rangom, nincs hivatalom, vagy azt hitte,

diésretére válik, hogy esteit feláldozva az összetanulás ideje alatt jöndulatu oktatásával, figyelemzetésével az ilyenkor felmerülni szokott ellentéteket kiegyenlíteni, az akadályokat legyőzni s az egyes erőket együtt tartani szíves volt.

A műkedvelők neveit felsorolta már e lap, ismétlésbe nem akarunk becsatkozni, de bíralgatásba sem, mert műkedvelőkkel van dolgunk; de nem tartoztatjuk magunkat annak fölemlítésétől, hogy úgy az erkölcsi, mint az anyagi siker igazán meglepő, mely az ifjak föllépését kísérte.

Szerényen léptek be egyleteink sorába s igénytelenül. A helyáratat csekélyre szabták, nagy számú közönséget nem vártak, s megelt a terem annyira, hogy több el sem fert volna benne. Mikor már minden fölhely elkel, csupán este a pénztárnál begyűlt még 80 frt olyan nézőktől, kik állni voltak kénytelenek.

Műkedvelők és nézők egyiránt esalatoztak egymásban, a mennyiben utóbbiak is kevesebbet vártak amazoktól. Az ilyen esalodás mindig örvedetes.

Ez örvedetes eredménytől azonban el ne kapódjanak iparos segédeink, emelje önézetüket a tudat, hogy tisztességet szereztek osztályuknak; őrizték meg e tisztességet, vonják magukhoz az eddig tőlük tartozkódó többi társaikat is, e tisztesség érzete vissza fogja őket is több oly lépéstől, oly életmódtól tartani, mely miatt eddig ki voltak zárva abból a körből, melybe tartozniok kellett volna.

Egyetlét fennállásának ideje alatt tanúsított magaviseletüket az iparos mesterek őszintén helyeslik, s ha így haladnak, ezeknek esalodjai sem fognak előlük elzárkózni, — ami meg erkölcsi előnyvel is jár majd rájuk nézve.

—cz.

Országos tanuló tornaverseny.

Meglódulunk Csáky Albin gróf ama lázas tevékenysége előtt, melyet a hazai tanügy fejlesztése körül kifejt. Éles megfigyelést e terén semmi sem kerüli ki és egy magyar kultusminiszterhez mérten magasra törekvő ambíciója nem hagyja őt pihenni, míg a magyar tanügyet nyugat-európai színvonalra nem hozza. Sok történet mióta tárczáját elvállalta: jó is, kifogásolható is; de minden ténykedéséből kimagaslik ama vezéreszme, hogy ő tulajdonképpen csak a jót akarja, az ügyöt ezélezoza, nem törődve megtámadásokkal vagy nemes intencióinak félremagyarázásával. Most megint egy új körrendelettel lepi meg az országot: az ez évi pünkösdi ünnepek alkalmával Budapesten megtartandó országos „Magyar tanulók versenyturnázása“ val. Őszintén megvalljuk — noha nem vagyunk tulpessimisták — föllünk a sikertelenségtől, föllünk a kudarczól. Az iskolai tornázás terén szétszórtan és elszigetelten működő tornatörekvéseket első ízben is egyöntetűvé kellene tenni; oda kellene törekedni, hogy a katonai és tornázási rendgyakorlatok valamint a szabad gyakorlatok egyenlő vezénylés mellett történjenek; ez pedig csak úgy volna

hogy két kezem munkája után nem tudnám őt tisztességben eltartani. Nem! Nem! Itt más bajnak kell lennie, ő szertet valaki mást, ennek szavát adá, s mint tisztességes leány szavát be is akarja váltani, — de ki lehet az? egy szóval sem említette előttem soha; sem ő, se anyja. — Meg kell tudnom, hogyan van, férjhez ment-e, boldog-e? Nem bántja-e szívet valami? Oh Anna! Anna!

„Hátha még szabad szíve, s keze; s azt mondaná: hogy az egész akkor csak tréfa volt; próbára akart tenni. De nem, ő ily játékok nem üzhettek velem, nem adtam erre okot, hogy kétkedjek bennem.“

Igy gondolkozva haladt végig az útezákon, kerülvé az emberek tekintetét; ment, merre lábait vitték; egyszerre azon veszi magát észre, hogy a temetőben van. Szomorúan fölshajt: „Ez nekem való hely, bár már én is lakód lehetnék te boldogok hazája, akkor nem érezném ezt a tenger szenvedést, mi szívenem fekszik!“ Lerokad egy sir oldalára s zokog keservesen. Midőn magához tér, rá tekint a sir fakeresztjére, melyen rá van írva: Itt nyugszik N. Anna! — „Anna! Lehetséges-e ez, ő meghalt!“

A temető őz, kit útja éppen arra vezetett, elmondja neki ama sir lakójának esetét: „Ma egy hete, hogy eltemettük, öngyilkos lett bánatában egy F. Lajos nevé fiatal ember miatt, kivel már három éve, hogy jegenben járt, ki azonban azelőtt egy félévvel visszaküldte neki a jeggyűrűt, s ma tartja lakodalmat egy más lánnyal.“

Károly őrlétként rohant ki a temetőből, s midőn kiért az útra, a lakodalmas nép akkor tartott a templom felé. Károly odakiált: „Megálljatok, megálljatok!“ S megragadja a völégynt: „Te gaz, te boldogságom elrablója, a temetőben fekszik mennyasszonyod, oda eredj neki hűségét esküdni!“ S egy éles kést döfött szívébe, megboszulva fájdalmaít, s az Annán ejtett szegvett.

Ferenéz Antal.

keresztül vihető, ha, mielőtt minden előkészület nélkül egy országos tornaversenynek akarják meglepni a világot, ha, mondóm elvész az egy két központi tornaegyleti tanárt kiküldött volna a miniszter úr annak konstata-lására: vajjon országoszerre csakugyan egyöntetűleg tanítják-e a rend- és szabadgyakorlatokat s ha nem, hogy a kiküldött szakfélék odahasannak, miszerint ez megtörténék. Huszonnyolcz évi tornatanítói tapasztalataim jogosítanak fel e megjegyzésre, mert bizon e terén vajni sok a kívánni való. Hisz hogy tovább ne menjek: még országosan elfogadott torna könyvünk sincs, ha csak nem a Szauder-Ambrus fele, a mely azonban még az antiquariusoknál is nehezen kapható meg. És ha a miniszter urnak tiszta fogalma volna a magyarhom közep-, polgári és tanítóképző intézetek torna helyiségei és berendezéséről, talán mégse táplálta volna magát a siker hiú reményével. (Csak tekinteni meg a mi torna-helyiségünket.) Igen, ha egy — két évi egyöntetű törekvés után oda vihették a dolgot, hogy egy főváros tehát a nemzet színe előtt bemutassuk tornázati ügyességünket, akkor a siker biztos, a fáradság jutalmazó lenne.

Még ezélszerűbb volna az első országos tornaverseny megtartása előtt királyi főigazgatói tankerületek szerint megkísérteni részletes versenyeket s csak ezek sikeres keresztülvittele után lenne helyén egy országos verseny.

Sajnálunk, ha valaki e rövid sorokból azt akarná kiolvasni, miszerint mi a miniszternek ezélatos intencióját rossznak; dehogy! Mi egyetértünk jó szándékkal, mert eskis ily tornaverseny, s főleg a különféle intézetek összemerközése igazolhatja szembeszökően az összes eredményt, ezen versenyek mutatnának világosan azon jövő feladatokra, melyek a testi nevelés terén még megoldásra várnak...

A körrendelet mihezattartás és további eljárás végett a szóban levő tornaversenyre vonatkozólag a következőket közli: A magyar tanulók tornaversenyén részt vehetnek a középiskolák, polgári iskolák, tanítóképző intézetek, a középiskolával egyenrangú szakiskolák és a főiskolák. De a közép iskolák közül csak azok, melyek egész éven át, tehát télen is rendszeresen tornatanításban részesülnek; továbbá a vidéki iskoláknak csak felsőbb 4 osztálya (V—VIII.) és pedig csak akkor, ha legalább 12 tanuló vesz a versenyben részt; e 12 tanuló a tornatanító kíséretében, ha pedig 20—30 jelentkeznék a torna tanítón kívül még egy intézetheli tanár kíséretében jelentkeznek a fővárosban. Az állami középiskoláknál a tornatanító és tanár utiköltségre és négy napidíjra számíthatnak, a többi középiskoláknál a fenntartók kérésének fel e költségek viselésére. A tanulók mérsékelt áru menetjegyeket kapnak, valamint mérsékelt áru élelmezést és ingyen elszállásolat. Hogy a ezél elérhetőbb legyen, megengedi a miniszter, miszerint a szegényebb sorsú tanulók számára az intézetekben mérsékelt gyűjtés rendeztessek, vagy hogy a költségekre a segélyző egyesület is hozzájárulhat, sőt a városi hatóság vagy egyéb jövőre intézetek támogatása is igénybe vehető. Hogy az egyes intézetek növendékeinek együtvé tartozása különleg is kitűnjék, a tanulók tetszés szerint választott egyenlő színű tornaing és sapkával látandók el. A program 11. mősorból áll, u. m. 1. Felvonulás. 2. szabadgyakorlatok. 3. alsóbb osztályok katonai rendgyakorlatai. 4. V—VIII. felvonulása 8-as oszlopból 16-os sorokba. 5. tagszabad gyakorlatok. 6. V—VIII. katonai rendgyakorlatok. 7. Iskolai szortornázás. 8. Egyes intézetek által szabadon választott szabadgyakorlatok. 9. Versenyfutás, gátverseny, gerelydobás, magas ugrás, távol ugrás és kódobási (korong) verseny. 10. Játékok (labda) 11. Felállítás, győztesek kihirdetése és díjak kiosztása.

Verseny díjak lesznek: 1. Oklevelek, 2. országos tornaversenyek alkalmával viselhető érmék, 3. értékes emlék tárgyak. Személynek szóló oklevelekkel tüntethetők ki a tornatanítók s általános oklevelekkel az intézetek, érmeikkel tüntethetők ki egyénileg az összes résztvevő tanulók s értékes emléktárgyakkal azon tornatanítók vagy tanulók, a kik a verseny folyamán többszörös győzelmet arattak. Mindezek teljesítésére egy központi végrehajtó bizottság fog kinevezetmi, melyhez az intézetek kételyek felmerültével közvetlenül is fordulhatnak. A résztvevő intézetek a versenyező tanulók számával együtt f. hó 15-ig okvetlenül a kultusminiszteriumnál bejelentendők, mert e határidőn túl már senki sem fog a tornaversenyre jelentkezhetni. T.

Országos tanári mozgalom.

Midőn a legutolsó budget tárgyalás alkalmával a m. kir. pénzügyminiszter állami háztartásunk állapotának jobbra fordulatát azaz igazolta az országgyűlés előtt, hogy esekély bár, de mégis többletet mutatott fel, és az általa tervbe vett finanszpoltika által még kedvezőbb helyzet megvalósulását kilátásba helyezte, az állami tisztviselők általános országos, de mondjuk ki őszintén, jogosult mozgalom indítottak meg abban az irányban,

miszerint az állami tisztviselők nyomorult, sok ízben szegényletes helyzetén segítően együttes kérvényt nyújtanak be a miniszteriumokhoz, hogy a sokszor ígért tisztviselői fizetések szabályozása valahára tette váljék. A pénzügyminiszter különösen a kir. törvényszéki bírák panaszait jogosultnak ismervén el. kijelentette, hogy komolyan foglalkozik az ügyvel és a jövő évre szóló költségvetési javaslatba erre vonatkozó intézkedéseket fel is fog venni.

E nyilatkozatra az állami tanárok testületei is megkezdtek ez irányban működésüket. Igaz ugyan, hogy az 1873-iki évben a tanárok anyagi helyzetükön segítve lett az által. hogy fizetések rendszeresítése alkalomával egyszerre nagy ugrást tettek, amennyiben 8-900 frt fizetéseket 1200 frtra emelték; de tekintetbe véve, miszerint az állami hivatalnokoknál az előléptetés keveset reménye az alantasabb fizetéssel való megelégedést ideig tűrhetőbbé teszi, míg a tanárok több mint $\frac{2}{10}$ része a tanári pályán való előléptetésének útját maga előtt elzárva találja, másrészt pedig az évek hosszú során át a megélhetési viszonyok költségesebbekké változván, e fizetés is kevésnek bizonyul, ha tekintetbe vesszük: 1. hogy a tanári pályára készült egynél alig 30 éves korában juthat minden megelőző akadályok leküzdése után az 1200 frtos fizetéshez, ritka kivétellel lemondván további vagyoni, vagy rangbeli emelkedésről; 2. ha hivatása által megkövetelt külső élettartás, tisztesség, tanári méltóság és függetlenség lebeg szeméi előtt, e fizetés a társadalomtól tőle kívánt igényeknek meg nem felelhet; 3. ha a tanár hivatása, de főleg tudományossága további fejlesztése iránt érdeklődik és a magyar közmiveltetésnek továbbá is fontos oszlopát akar maradni, öt, mint a magyar kultúra előharcosát fel kell menteni ulyos helyzetéből, hogy anyagi gondoktól nem nyomatva, az iskolában, úgy mint az életben tisztjét hozzá méltóan betölthesse.

Igaz ugyan, hogy valamint az állami tisztviselők, úgy az állami szolgálatban levő tanárok sem nyújthatják be kérvényüket az országgyűléshez oly tágas értelemben, miszerint a községeket és felekezeteiket szolgáló tisztviselők, illetve tanárok hasonló és méltányos kedvezményben részesítenek, de reményelhető, hogy az ez irányban megindult országos tanári mozgalom hatást fog gyakorolni ama kar- és tisztársak érdekében is, kik nem szolgálják az államot és remélhető, hogy úgy a municipiumok, valamint a felekezeti iskolákat fenntartó testületek is a korrallal haladva, tisztviselőiktől, illetve tanáraiktól nem fogják megtagadni amaz anyagi támogatást, mely hivatásuk buzgó betöltésére nemcsak egy elodázhatatlan, hanem a kapcsolatos érdekek megvédése és továbbfejlesztésére elkerülhetetlenül szükséges.

Miniszteri rendelet a hernyó pusztítása iránt.

A nagym. m. k. földművelésügyi miniszterium a következő körrendeletet intézte 6122./III./7. sz. alatti a törvényhatóságokhoz:

„Az elmúlt két évben, úgy szólván, egész Magyarországon oly óriási mértékben pusztítottak a hernyók, hogy az ország gyümölcsterméseinek nagy részét tönkretették.

A hernyók pusztítása a fák termőképességét az előző két évben annyira elgyöngyítette, hogy sok helyen a gyümölcstermés ez évre is költségessé van téve.

Szállásoknak találtam, hogy az ország ezen tekintélyes jövedelmi forrása, a gyümölcstermelés, a hernyók pusztítása ellen erélyes intézkedések által biztosítható; ennél fogva a következőket rendelem:

1. A ezél könnyebb elérhetése végett szakközegem javaslatára az irtást kizárólag a legtöbb kárt okozó u. n. fehér galagonya pillangó és a sárga fura pille hernyói, illetve azok fészkeire, továbbá a gyapjas pille peteire és a gyűrűs pillére nézve rendelem el.

Itt megjegyzendőnek találok, hogy az első helyen említett két pille hernyók egyes agakon pókhaló formájú szövetbe húzóda telelnek ki; ezeket a hernyófészkeket a magasabb ágakra is aránylag könnyen lehet póznákra kötött u. n. hernyózó ollók segítségével levágni és megsemmisíteni.

A gyapjas pille peteit a fák törzsére és vastagabb ágaira csomókban szokta letojni, e pete csomók könnyen felismerhetők, mert barnasárga báronyszerű szöszbe vannak burkolva; irtásuk, mely nagyon egyszerű, abból áll, hogy a körülbelül tallérmagyságu petecsomók valamely alkalmas eszközzel levakaróznak, összegyűjtetnek és elégetnek. A gyűrűs pille irtása a gyűrűalakban petéket beharott éves vesszőknél olloval való eltávolítása és elégetése által történik.

2. Az említett hernyófajok ly modon való elpusztításának mindentűl minden év március 10-ikéig kell fejeznie.

3. A vármegye. város közönsége minden évben május-hó végéig jelentést tartozik hozzám fölterjeszteni az illető évben történt hernyóirtás eredményéről.

4. A vármegye. város közönsége tartozik arra nézve intézkedni, hogy az elrendelt hernyóirtás ne csak a magánosok által eszközöltessék, hanem hogy a városok, illetve községek tulajdonát képező kertekben, udvarokban stb., valamint az utakon és utcákon levő fákon és cserjéken is keresztülvitessék.

5. A 4-ik pontban megjelölt helyeken el rendelt hernyó irtás pontos vagy hiányos keresztülvitelért városokban az azzal megbízott hivatalos községek, községekben pedig a községi bírák vonandók felelősségre.

6. Azok, kik a hatósági községek felhívása dacára a 2-ik pontban reájuk rótt kötelezettségnek eleget nem tesznek, kibagást követnek el és 2 egész 50 (ötven) frtjig terjedhető és az orsz. közgazdasági alap javára fordítandó pénzbüntetéssel büntetendők.

Midőn fentebbi intézkedésimnek kellő közzétételét, valamint azoknak végrehajtását, tekintve az elerendő országos fontosságot célt, a közönségköl elvárom, egyidejűleg felhívom, hogy ez ügyben teit intézkedéseiről jelentést hozzám mielőbb terjessze fel. Budapest, 1891. évi február-hó 18-án. Bethlen.

Megszűnven az ok, mely miatt a „Selmezbányai Híradó“ szerkesztésében Vörös Ferencz úr helyettesítését elvállaltam, e tőren kifejtett működéseimnek is lejárt az ideje. S midőn a mai számmal e lap szerkesztését Vörös Ferencz úr ismét átveszi, kedves kötelezettségem ismerem, hogy úgy t. munkatársaimnak, mint a t. olvasó közönségnek az irántam tanúsított jó indulattal, mellyel rövid ideig tartott szerény munkálkodásomat támogatták szívesek voltak, a legmelegebb köszönetemet nyilvánítom.

Selmezbányán, 1891. márcz.

Altman Imre
v. levéltáros.

Midőn egészségem némi javulása folytán a „Selmezbányai Híradó“ szerkesztését újból átveszem, köszönetet mondok Altman Imre v. levéltáros úrnak szíves helyettesítéseimért s egyuttal kérem lapunk tisztelt munkatársainak s olvasóinak szíves támogatását továbbra is.

Selmezbányán, 1891. márcz.

Vörös Ferencz
felelős szerkesztő.

Különfelek.

— Főispáni látogatás. Báró Roszner Ervin főispán úr 6 méltósága Selmezbányára érkezett, a hol 9-én a közig. bizottság havi ülésén, 10-én pedig a törvényh. bizottság közgyűlésén fog elnökölni.

— Márcz 15-ikét városunk az eddiginél nagyobb kiterjedésben ünnepli meg, mint a készülődések mutatják. Az akad. ifjúság matinéval kezd az ünneplést 15-én d. e. 10 órakor a Sembery-teremben. Délután 2 órakor a Sz-Háromság tőren folytatja. Erre nézve programja e napokban meg szét. Mint halljuk a kereskedő ifjúság felolvasással köti egybe ugyanaz napi közgyűlést. A Iyccumi ifjúságnál, mint melynek kebelében legrégebb idő óta ünneplik meg e napot, elmaradhatatlan a szokásos szavalat és lelkesen lelkesebb alkalmi felolvasás.

— Székhely Alajos elhunytá fölött Korpona sz. k. város tanácsa részvétét fejezte ki meleg hangon írt átirattal, melyet a boldogult főmérnök közisztelet környezete özvegyéhez intézett a város. Mint tudjuk, számosan fölkeresték magánlétben is a mélyen süjtött özvegyet a család tisztelői közül e nagy gyász eset alkalmából. Öszintén óhajtuk, hogy a részvételnek ily sok oldalról jövő nyilatkozata enyhülést hozzon a gyászoló hitves vetelen bánatára.

— Megszűnt jövedelmi forrás. Városunkban a sör és bor után szedett behozatali díj az italmérségi jog kártalanításánál számításba vétetvén, s illetégek megváltozása lévén, ezen díjak szedése egy miniszteri leirat értelmében további jogosultsággal nem bír, s ez okon az a f. é. február-hó végével megszűnttetett. Városunknak e szerint 1425 frt sörbehozatali díjzedés bérösszegével és a borbehozatali díjzedés: 2000 frt bérével, összesen 3425 frttal kevesebb jövedelme lesz; de ugyanennyivel kevesebb terhet viselnek borkereskedőink, illetve koresmárosaink, mely körülmeny valószínűleg teszi a bor- és sör árának lejjebb szállítását.

— Meghívó a selmezbányai ker. kath. magyar Szent Erzsébet négyestestül részéről 1891-ik évi március hó 15-én közvetlen a délutáni isteni istiztelet után 5 órakor a városház tanástermében tartandó rendezési közgyűléshez. Napirend: 1. Mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása. 2. Elnöki jelentés. 3. Pénztárnoki jelentés. 4. Szertárnoki jelentés. 5. Tisztikar lemondása. 6. Új

tisztikar választása. Felkéretnek az egyesületi tagok a közgyűlésen minél számosabban megjelenni és tisztelettel figyelemmeltek, hogy az elnök határozott szándéka megtízlelt állásától még azon esetre is megválni, ha az egyesületi tagok többségének bizalma az elnöki tisztre újból netalán őt szemelné ki. Selmezbányán, 1891. február-hó 23-án. Ocsovszky Vilmosné, egyesületi elnök.

— Városunk népesezési mozgalmának statisztikája. Bizonyára érdekelni fogja olvasóinkat városunk népesezési mozgalmának statisztikáját, melyet az 1890-ik évi anyakönyvi kivonatok alapján állítottunk össze, egyelőre csak a házasságok, születések és halálozesetek számát tüntetve ki. És pedig:

Házasság:	Születések:	Halálozesek:
Hodr. r. k. tót egyh. 12 32 6, 39 l. ösz. 71	31 6, 30 l. ösz. 60	
Stoffl. „ „ „ 19 28 „ 29 „ 57	19 „ 27 „ 46	
Bálab. „ „ „ 15 34 „ 32 „ 66	27 „ 25 „ 52	
Selm. ev. „ „ „ 11 25 „ 23 „ 48	28 „ 32 „ 55	
Hodr. „ „ „ 6 „ 5 „ 11	8 „ 4 „ 12	
Selm. ev. n. m. „ 5 2 „ 6 „ 8	6 „ 6 „ 12	
Selm. r. k. n. t. m. 55 128 „ 107 „ 285	125 „ 104 „ 229	
Pjerg. „ „ tót egyh. 9 22 „ 19 „ 41	18 „ 28 „ 41	
Izraelita 3 3 „ 11 „ 14	2 „ 1 „ 03	

— Tánczvigalom. A selmezbányai iparosok segédek tánczvigalma, mely m. hó 28-án a műkedvelői előadást követte, úgy az abban résztvevők száma, mint vig hangulata után ítélve, várokozásoson felül sikertelt. A mellett, hogy mintegy 60 pár járta a tánczot, a karzat is telve volt mindvégig az ott maradt nézőkkel. A rendezőség gondosan ügyelt a rendre, mely miben sem zavartatott meg. Azon kis tévedés ellen néhány hivatal vendégnek, ki azt hitte, hogy ez is oly nemű multság, minőt minapában néhány megtévedt eszmadia legény rendezett a Sembery-teremben, úgy járt el a rendezőség, hogy a hivatalnokokat (kizárólag munkásnók) illetémes szóval eltávolította. Tekintve azt, hogy kizárólag iparos családok vettek részt a multságban, ez igazán iparos tánczvigalomnak mondható s mint ilyen, e helyütt az első.

— A bánáysz zenekar új karmestert nyert Keller Aurél zúda-felőr személyében. A zenekarról azon értesítést nyertük, hogy a személyzet szaporítottán fog, s tervben van, hogy a város valamely közterén hetenként egyszer, későbbben kétszer is tőzenét ad. Mi azt hisszük, hogy a „Városi vígadó“ nagy kertje volna erre legalkalmasabb.

— Lászlófalvai Dávid Béla költeményei. Sajtó alá rendezte és kiadta Schauschek Gábor. Kapható Joerges Á. öz. és fia. könyvkereskedésében. Nem szándékozom bőven fejtegetni — hisz avatottabbak elmondják régen azt — miért kell bizonyos elhatározottság minálunk ahhoz, hogy valaki verseket írjon s azokat összegyűjtve ki is adja. Kit a közöny, az irdalom pártolás hiánya vissza nem riasztott, az gyakran a feltételes, de annál kíméletlenebb bírálattal találja meg az elkedvetlenedést. A jelen kötet elég érdekes tanulmányozásra ad anyagot; egyült találni benne életbűlelősséget és könnyű vért, a szerelem ebredését, föllengését, ábrándját, keservét, ujjongását, s a formák változatossága is elősegíti a kedvező hatást, melyet az eszmék fölkeltenek. Nem nyomhatom el megjegyzésemet, hogy a nyelvvezet itt-ott nehékes, hol a rohanó gondolatokat szűk keretbe kellett szorítani, s hogy az eszmék variánsai közül egy-egy elmaradhatott volna, hogy az összbonyomást egységét ne zavarja. — Általában véve két hang az, melyet az ifjú költő helyesen kifogástalanul zendített meg: egyik a hol vidám, hol esipős éles gúny, a másik a csendes megnyugvás, mely az ernye vizgatatlódsábsól kiindulva végül a boldogság érzetnek rajongásába esap át. Az elsőre jellemzők „Egy kaczer hűlgynek,“ „Leány hűség,“ s főleg a finom árnyalatokkal kidolgozott „Utolsó látogatás,“ a másodiknak kifejtése messze vinne, s időni belőlők túlhaladná a szerény bírálat határát, de őszintén mondhatom, hogy az egész kötet legsikerültebb költeménye, a „Ne higy vádló szónak jellek,“ meleg szívvel látó bensőségével, a „Látomások,“ melyben a szerelem tolmácsolása majdnem ódái magasba szárnyal, s a „Beteg valék“ és „Szeret, szeret“ hangjai az évek és szívnek tavaszáról. Szerenését kívánok az ifjú költőnek, midőn az előtte nem sokatlan nyilvánosság elé lép válogatott költeményeivel, az élet s a tanulmány meg fogják tanítani hol töljön, hol messen, mit kerüljön, s mire fordítsan nagyobb gondot, hogy e kis fűzér ne maradjon kísérletnek, hanem uttorője legyen az ezután következőknek.

Censor.

— Rosz vétel. P—y polgártársunk az utóbbi marhavásár alkalmával tehenet vett, mely alig hogy új tulajdonosának istállójába került, kiadta párját. Az orvosi vizsgálat felfuvasdást állapított meg a bak okánál.

— Törvényszéki ítélet. Öz. Czibilinszky Mihályné, sz. Doroaga Annát, ki a mult évben — mint olvasóink emlékezni fognak — unokáját kegyetlen módon kivégezte, az ipolysági kir. törvényszék fementette, mert orvosiag megvizsgáltatván, elmebetegnek találtatott. Ennek következtében a budapesti „Lipótmezei“ kórházba szállították, hol meghalt.

— **Kétezer éves képek** vannak ez időszerint a fővárosi mtesarnokban kiállítva, melyek Egyiptomból a mai Fajjumból származnak s a művelt világ közbánulatának képezik a tárgyát. E képekről kitűnő tanulmányt írt Dr. Nyári Sándor a régészeti irodalomnak e kiváló művelője a „Képes Usaládi Lapok” legutóbbi számában, amelyben e tanulmányon kívül Jokai Mór, Tabory Róbert, Tolstói, Dr. Várady Antal, Br. Horváth Miklós s Palágyi Lajos műveiben gyönyörködhetik az olvasó. Dr. Nyári Sándor ismertető cikkére olvasóink figyelmét ezennel felhívjuk.

A közönség köréből.

Nyilvános közzé: et.

A „Selmezbányai iparos ifjúsági önképző egyesület” nevében fogadják mindazon tisztelt hölgyek és akadémiái hallgató urak legforróbb köszönetüket, kik febr. hó 28-án a megtartott műkedvelői előadáson szívesek voltak közreműködni, úgy szintén Vörös Ferencz szerkesztő úr, ki szíves volt a rendezői tisztséget elvállalni s a legnagyobb buzgalommal és fáradsággal azt véggezni. Mely által elősegíték azon emelkedését az iparos ifjúsági önképző egyesületnek, mely nemcsak anyagi hasznunkra vala, hanem felbreszték az iparos ifjúság közt a szép magyar nyelv tanulását vágyát és nem kis mértékben a szép és nemes iránt való érdeklődést.

Selmezbánya, 1891. márcz. 2.

Ferenczy Antal
az iparos ifj. önk. egyesület alelnöke.

Heti naptár.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protest. naptár	Izraelita naptár
8 Vasárnap	D 4 Lactare	D Filemon	28
9 Hétfő	Franciszka	Adelaid	29
10 Kedd	Negyven verianu	Sándor	30 Rosch. Ch.
11 Szerda	Konstantin h.	Rozina	1 Veard. R.Ch.
12 Csütörtök	Gergely pk. ca	Gergely	2
13 Péntek	Niezechor pk. vt.	Ernö	3
14 Szombat	Matild kir.	Matild	4 S. Pekude

Nyilt-tér.

Ganz seid. bedruckte Foulards
fl. 1.20 bis fl. 4.65 p. Met. (ca. 450 versch. Dessins) vers. roben- und stückweise porto- und zollfrei in's Haus das Seidenfabrik-Depot **G. Henneberg** (K. u. K. Hofliefer.) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto. 6

330. szám. Árverési hirdetmény.

A selmezi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik; hogy ezen bíróság területén lévő **Simko Jozsef és Zsamborszky Paulinának** a selmezi 342. számú t. j. A. §. 1-3. sorszám alatt foglalt kertekre és 154/H. számú házra 342 frt adószerint megállapított kiküldési árban Tauszek Mor-nak 42 frt 80 kr. követelés és járulékaival kielégítése végett az **1891. évi márczius-hó 19-én** reggeli 9 órára a selmezi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságnál árverés tüzetett ki azzal, hogy ezen fekvőség becsáron alul is — az utóajánlatnak fenntartása mellett — eladatni fog.

Kiküldési ár 342 frt adó szerint megállapított becsár.

Árverezni szándékozik tartoznak 342 frt becsár-nak 10% készpénz vagy óvadékképes értékpapirokban bánatpénzzel letenni.

Árverési feltételeknek többi pontjai ezen bíróság Selmez városi tanácsnál és a „Selmezbányai Híradó”-nak 3. számú lapjában megtekinthetők.
Selmezen, 1891-iki február 17-én.

Heyder, k. jbró.

Árverési hirdetmény.

A selmezi árvaszék 1891. évi február-hó 14-ik napján 131. sz. a. hozott határozata alapján az Öllik Pál hagyatékához tartozó következő értékpapirok, úgy mint:

1. 5 darab, egyenkint 100 frt névértékű, rimamurányi vasmű részvény;
2. 8 darab Borsod-Miskolczi, egyenkint 250 frt névértékű gözmalmi sorsolási kötvény;
3. 6 darab, egyenkint 50 frt névértékű, zólyomi népies takarékpénztári részvény;
4. 2 darab, egyenkint 60 frt névértékű, selmezi takarékpénztári részvény;
5. 1 darab 20 frt névértékű selmezi népbank részvény;
6. 10 darab, egyenkint 100 frt névértékű békéscsabai népbank részvény;
7. 5 darab egyenkint 50 frt névértékű barszentkereszti takarékpénztári részvény

1891. évi márczius-hó 16-án

délután 3 órakor Selmezbányán a városi közigazgatási hivatal helyiségeiben nyilvános árverés alá kerülnek és a legtöbbet ígérőknek, azonnali készpénz fizetés mellett, tulajdonukba bocsátatnak.

Selmezbánya, 1891. febr. 18.

Tóth Gáspár, tisztí ügyész,
mint Öllik Pál végrendeleti végrehajtója.

132. sz. Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a selmezbányai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré teszi, hogy a selmezbányai lakos ellen 900 frt tőke, ennek 1890. év június-hó 2. napjától számítható 6% kamatai és eddig összesen 37 frt 65 kr. perkövetés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólággal lefoglalt és 1287 frt 70 krra becsült gépek és különféle nyomdai szerekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a selmezi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré teszi, hogy a selmezbányai lakos ellen 900 frt tőke, ennek 1890. év június-hó 2. napjától számítható 6% kamatai és eddig összesen 37 frt 65 kr. perkövetés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólággal lefoglalt és 1287 frt 70 krra becsült gépek és különféle nyomdai szerekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a selmezi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré teszi, hogy a selmezbányai lakos ellen 900 frt tőke, ennek 1890. év június-hó 2. napjától számítható 6% kamatai és eddig összesen 37 frt 65 kr. perkövetés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólággal lefoglalt és 1287 frt 70 krra becsült gépek és különféle nyomdai szerekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-ez. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követeletét megelőző kielégítettéssel tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Selmezbányán, 1891. febr. 28-án.

Hoffmann Alajos,
kir. bírósági végrehajtó.

LE GRIFFON a legjobb szivarkapapír a legjobb szivarka hüvelyek.

7-13

Eladó takarmány.

Selmez-Steffultón a Futák-majorban 150—200 mmáza széna, nagyobb mennyiségű árpa és zabszalma **szabadkézből eladó.**

Bővebbet a helyszínen a tulajdonosoknál és **Osvald Károly** steffultói v. biztossal s gyámmal tudhatni meg. 2-2

Bútorok

urasági és polgári házak részére, valamint a villák, szállodák olesó, tartós és modern berendezésre.

Központi áruda a polgári asztalos és kárpitosnál:

J. G. & L. Frank,

most csak:

Bécs, Krugerstrasse (St. Pöltnerhof).

8-24

ISTEN

legnagyobb ajándéka az egészség!

A köhögés, rekedtség és elnyalkosodás zomoru következményeit! csak egy szer av meg benünk teljes biztossággal!

Egger díjjutalmazott

MELL-PASTILLÁI

Számtalan hálaírat tanuskodik erről és senki el ne mulassza idejekorán ezek használatát.

Kaphatók 25, 50 kros és 1 frtos eredeti dobozokban a monarchia valamennyi gyógytárban, valamint az **Egger A. fia cég gyógyszerke-lőntelgességi gyárában, Bécs Nussdorf.**

Kapható Selmezbányán: Sztankay Ferenc és Margócsy János gyógyszereszeknél. Korponán: ifj. Eisert Pál gyógyszeresznél. Ipolyvághon: Berko István gyógyszeresznél.

9-10

Kétszer annyi tápanyagot tartalmaz mint a rizs, levesbe, tejbe és tészta-ba, ételbe és zöldséghez stb. használható, elismervé legjobb, legesze-gésesebb és legolcsóbb tápszérül és majd minden fűszer és liszt-kereskedésben kapható.

Szakácskönyv ingyen és bérmentve

Brüder Hirschfeld & Co.,
k. k. priv. Zea-, Röllgerste- und Schälberben-Fabrik.

Wien II. 8-20

Mindennemű vízkór, valamint utóbajai ellen úgy mint: sárgaság, here- és hólyaghurut, légszűsi nehézségek, májbaj stb.

a legjobb szer a híres

HYDROPSIN

(orvosok által ajánlva.)

GROBSTEINS See-Apotheke

Curort-Gmunden Ober-Oesterr.

Egy palack ára utasítással 1 frt, csomagolással 1 frt 20 kr.

27-29

Komoly intelem

mindazoknak szól, kik még nincsenek biztosítási kötvény birtokában kölcsön felvételére vagy hagyatékul a családnak (miután egy biztosítási kötvény készpénz értékével bír), eladósodott háztulajdonosoknak és földbirtokosoknak különösen ajánlható, miután esetleges rögtöni elhalálozásnál a biztosított tőke kifizetése által a hátramaradtak az ingatlan teher nélküli birtokba lépnek; igen szükséges új házaspárok számára, a házastárs és a gyermekek feltétlen ellátására, végre biztosítékul vagy le-tétül, valamint üzlettársaknál kölcsönös biztosítékul igen jól használható.

Az életbiztosítási kötvény minden esetben a legbiztosabb, legtakarékosabb és legjobb pénzbefektetési papír és ennél fogva minden takarékpénztár elé helyezendő.

Mily módon lehet ilyen kötvényt legesze-rűbben és legkényelmesebben megszerezni, az szóval vagy írásbelileg teljes discretio és feltétlen megbízhatóság mellett, kárpótlás nélkül meg-tudható:

„KLEIN” biztosítási főfelügyelőnél

Bécs, II. Ob. Donaustrasse 59.

Minden jelzálogi és személyi hitelügyletben ingyen felvilágosítás.

Hivatalos órák 3-tól 5-ig.

18-25

MARIACZELLI

gyomorsepek

készítve BRADY C. védjeggyel, melyet a gyógyszertárban Kremserben (Morvaország) Elismert kitűnőségű, gyomorerosító és elevenítő hatású gyógyoszer emésztési zavarok esetében. Csak a mellékelt védjeggyel és aláírással ellátott készítmény valódi.

Egy üveg ára 40 kr., nagy üveg (kétszeres) 70 kr.

Az alkotó részek nyilvánosságra vannak hozva.

Gyógyszertárakban kapható!